

Η συνέντευξη Μέσι στο France Football: «Ποτέ δεν ήθελα να γίνω ο καλύτερος στην ιστορία»

Το βράδυ της Δευτέρας ο Λιονέλ Μέσι, κατακτώντας την 7η «Χρυσή Μπάλα», πέτυχε ένα ορόσημο που μπορεί να μην παρουσιαστεί ξανά στην ιστορία του ποδοσφαίρου.

Ο Αργεντινός σούπερ σταρ της Παρί ΣΖ σε συνέντευξή του στο France Football, περιοδικό που διοργανώνει το ετήσιο βραβείο από το 1956, μίλησε για όλους και για όλα, «αποκαλύπτοντας» περισσότερο την πιο προσωπική του πλευρά.

Αξίες: «Προέρχομαι από εργατική οικογένεια, ο πατέρας μου δούλευε όλη μέρα και ζούσαμε σε μια αρκετά λιτή γειτονιά. Αλλά ποτέ δεν μας έλειψε τίποτα, δόξα τω Θεώ. Οι γονείς μου, μου ενστάλαξαν σεβασμό, ιδιαίτερα με τους υπόλοιπους, τη δουλειά και ταπεινότητα. Μεγάλωσα με αυτές τις αξίες. Όταν έφτασα στη Βαρκελώνη όταν ήμουν 13 ετών, βρήκα τις ίδιες αξίες στη La Masía».

Το «10» του Νεϊμάρ στην ΠΣΖ: «Το 10 ήταν για εκείνον. Ήρθα σε μια νέα ομάδα για να βοηθήσω. Ήταν μια εξαιρετική χειρονομία από την πλευρά του. Το περίμενα γιατί ξέρω τον Νεϊμάρ. Πέρασαμε χρόνο στη Μπαρτσελόνα και είμαστε φίλοι μου φάνηκε πιο δίκαιο να κρατήσει τον αριθμό 10. Γι' αυτό πήρα ένα που μου άρεσε (30)».

Ο χαρακτήρισμός του, ως ο καλύτερος στην ιστορία: «Ποτέ δεν είπα ότι είμαι ο καλύτερος στην ιστορία ούτε προσπάθησα να πάρω αυτή την ιδέα. Είναι κάτι που δεν με ενδιαφέρει, δεν αλλάζει τίποτα το να θεωρούμαι ο καλύτερος ή όχι. Και ποτέ δεν ήθελα να γίνω».

Η έλλειψη ορμόνης: «Θυμάμαι ότι έκα-

Ποτέ δεν είπα ότι είμαι ο καλύτερος στην ιστορία ούτε προσπάθησα να πάρω αυτή την ιδέα

να δύο ώρες εξετάσεις με τη μητέρα μου. Όταν είδα ότι είχα το πρόβλημα, δεν με συγκλόνισε ιδιαίτερα. Δεν ξέρω αν είναι επειδή ήμουν μικρός ή δεν ήξερα τι σήμαινε. Μετά μου εξήγησαν τη θεραπεία στο ότι έπρεπε να κάνω ενέσεις στον εαυτό μου κάθε μέρα: μια τη νύχτα στο ένα πόδι, την επόμενη μέρα στο άλλο. Δεν με έβλαψε ποτέ που είμαι αυτό που είμαι τώρα. Μπορώ να συνεχίσω τη ζωή μου όπως πριν. Δεν έθεσε σε κίνδυνο την καριέρα μου, γιατί μπορούσα να κάνω ό,τι ήθελα. Προφανώς έπρεπε να συνεχίσω τη θεραπεία, έγινε μέρος της ζωής μου.»

Το ταξίδι από το Ροσάριο σε ηλικία 13 ετών: «Ακολουθούσα τη θεραπεία, αλλά ήταν πολύ ακριβή για την οικογένειά μου. Η Νιούελς μας είπε ότι θα μας βοηθούσαν, αλλά δεν μας έδωσαν χρήματα για τη θεραπεία. Ήταν περίπλοκο. Τότε εμφανίστηκε η πιθανότητα να πάω στη Μπαρτσελόνα. Θυμάμαι πολύ καλά όταν φύγαμε, υπήρχαν αποχαιρετισμοί στη γειτονιά, ήταν μια πολύ δύσκολη στιγμή, αν και ήταν αυτό που ήθελα και ήταν στο μυαλό μου».

Η ιδέα της επιστροφής: «Δεν σκέφτηκα ποτέ να επιστρέψω, αν και δεν ήταν εύκολο να προσαρμοστώ. Έζησα έναν πολύ δύσκολο πρώτο χρόνο, είναι αλήθεια. Τους πρώτους μήνες, δεν μπορούσα να παίξω γιατί δεν έφτιασαν τα χαρτιά για τη μεταγραφή μου. Όταν επέστρεψα να παίξω, τραυματίστηκα την κνήμη και δεν έπαιξα για τρεις μήνες. Δεν σκέφτηκα ποτέ να επιστρέψω στην Αργεντινή. Αντίθετα, όσο περνούσε ο καιρός και όσο καλύτερα

ένιωθα, ότι προσπαθούσα για το όνειρό μου: να γίνω επαγγελματίας παίκτης».

Μοντέλο για τους υπόλοιπους: «Δεν ξέρω αν είμαι μοντέλο για τους υπόλοιπους, ποτέ δεν μου άρεσε να είμαι μοντέλο ή να δίνω συμβουλές. Πάλεψα για τα όνειρά μου. Στην αρχή ήταν να γίνω επαγγελματίας παίκτης, μετά πάλεψα για να βελτιώσω τον εαυτό μου και να φτάσω νέους στόχους κάθε χρόνο. Σε αυτές τις στιγμές υπάρχει λίγη τύχη. Νομίζω ότι ο Θεός διάλεξε για όλα αυτά που ήρθαν σε μένα.»

Ντροπαλός: «Είμαι διαφορετικός με τους ανθρώπους που εμπιστεύομαι, τους φίλους μου, την οικογένειά μου. Μπορεί με μερικούς ανθρώπους εκτός αυτών των σχέσεων να είμαι πιο ντροπαλός και να δυσκολεύομαι να νιώσω άνετα ή μου παίρνει περισσότερο χρόνο. Αλλά με άτομα από το περιβάλλον μου είμαι ένας κανονικός άνθρωπος, με καλή διάθεση και που προσπαθώ να απολαμβάνω την κάθε στιγμή».

Η σύγκριση με τον Μαραντόνα: «Όχι, όχι. Ειλικρινά, δεν έχω συγκρίνει ποτέ τον εαυτό μου με τον Ντιέγκο, απολύτως ποτέ. Ποτέ δεν έδωσα σημασία σε αυτές τις συγκρίσεις. Κάποιες επικρίσεις με ενοχλούσαν στο παρελθόν. Πέρασα άσχημα στην εθνική ομάδα, πραγματικά, αλλά όχι για αυτούς τους λόγους. Συχνά λέγονται πράγματα που με ενοχλούν, αλλά μένουν στα αποδυτήρια. Πρέπει να μείνουν εκεί, ιδιωτικά. Αυτό είναι που κάνει την ομάδα ισχυρή».

Αν είναι εύκολο να είσαι συμπαίκτης του Μέσι: «Να ρωτήσεις τους άλλους.